

[Inger-Lise Bech Hansen.]

beregning og betaling af kildeskatten kan komme ind i billedet.

Endelig rejses i punkt 8 spørgsmålet om de sociale uddannelsers udbygning og koordinering. Problemerne her er af væsentlig betydning. Det er bekendt, at der under socialministeriet sidder en kommission og arbejder med dette spørgsmål. Når det rejses specielt i dette forslag, må det dog bemærkes, at tilrettelæggelsen af en uddannelse særligt for sygekassernes personale i hvert fald ikke vil kunne foretages, før man har klarhed over, hvilke af de foranstående forslag der eventuelt vil blive ført igennem, d. v. s. før man kender sygekassernes plads i det sociale system, herunder om de skal bestå som selvstændige organer.

Alt i alt bør der foretages en grundig bearbejdelse i et udvalg af de mange i og for sig fornuftige intentioner i det fremsatte forslag. Liberalt centrum kan give principiel tilslutning.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne gøre nogle ganske korte bemærkninger. Det er blevet bebrejdet mig — jeg tror nok, det var med adresse til mig — at det har varet 6 uger, før dette forslag er kommet til behandling. Jeg må igen fremhæve, at når man skal forhandle med arbejdsmarkedets parter, således som venstre ønsker det, så er det vel meningen, man skal vente på et svar, og det svar forelå først den 1. marts. Man kunne sige, at vi kunne have taget sagen til behandling tidligere. Men da ville ministeren være kommet i den situation, at han måtte sige: jeg kan ikke i dag udtale mig om dagpengespørgsmålet. Og så ved vi jo nok, hvordan dette hus ville have reageret. Det måtte være en forudsætning, at de parter, der skal betale nogle af disse penge, havde fået lejlighed til at give deres svar, før det endelige forslag blev udarbejdet. At jeg derefter har skyndt mig for at få det frem, er alene af hensyn til, at man så også kunne vide, hvad regeringen kunne sige om de dagpengeproblemer, som venstre har rejst.

Det er blevet klart i dag, at man kan godt rejse en fane og sige: ensartede ydelser overalt i landet for alle sygekasser, men når man så begynder at pille ved det, viser

det sig, at det er et ønske, som beror på, at sundhedssystemet er udbygget med lige stor vægt i alle dele af landet, at tandlæger findes i samme omfang i København som i et vestjysk sogn, at vi har speciallæger nok ude omkring, at vi har fysiurgiske klinikker og alt, hvad vi ellers må bruge i et veludbygget sygevæsen. Det siger sig selv, at det er ikke sådan i praksis, og derfor kan man ønske sig så ensartede ydelser som vel muligt, men man kan ikke helt nå frem til det. Dermed er man samtidig inde på spørgsmålet: skal vi under de omstændigheder pålægge folk ensartet kontingent? Det lader jeg et spørgsmålstegn stå ved.

Fru Inger-Lise Bech Hansen spurgte, om socialministeren ikke kunne bede kommissionen komme med en skitse for sygekasseopbygningen i fremtiden. Jeg vil sige, at jeg tror ikke, det er det, der er problemet lige om hjørnet; det er snarere, at socialministeren bør bede kommissionen om at komme med indstilling om, hvordan ydelserne skal se ud, når de skal være ensartede i f. eks. sygekasser og ulykkesforsikring, når de skal stå i forhold til gennemsnitslønnen, der varierer stærkt fra fag til fag, og hvordan kontingentsystemet skal se ud, når det også skal varieres efter disse ydelser og i forhold til lønnen, og endelig hvordan karenstiden skal være, eller om vi overhovedet skal have en. Det er det første, vi skal svare på, før vi kan gå videre. Det mere principielle: hvor og hvordan sygekassernes placering bliver i det fremtidige socialsystem, afhænger af den helhedsløsning, kommissionen må foreslå.

Ordføreren for forslagsstillerne (Peter Larsen): Jeg vil gerne først takke de ordførere, som har udtalt velvilje og interesse og en positiv indstilling til det forslag, vi her har fremsat. Det tyder på, at vi forhåbentlig under udvalgsbehandlingen kan nå frem til løsning af en række af de spørgsmål, forslaget peger på.

Det er jo klart, at der også er en række kritiske bemærkninger, en anden opfattelse, der gør sig gældende, som vi jo også ved samme lejlighed må komme ind på. Men jeg vil gerne her sige til socialministeren, når han henviser til, at det, at der er gået 6 uger fra forslagets fremsættelse, til be-